

Fata Morgana

Gabriela Mimi Boroianu

Fata Morgana

Treceai ca o boare
prin diminețile mele
iar soarele răsărea
să-ți fie întâmpinare
și nu știam
dacă privesc cerul
sau ochii tăi
sau poate din ochii tăi
creștea zarea...
și mă simțeam cel mai bogat om
când zâmbetul tău
aluneca deasupra pleoapelor mele
îmbătrânite de-atâta așteptare...

Și cafeaua era mai aromată
și păstra ceva din sărutul tău
ce poposise cândva pe buza cești...

Trăgeam din țigară
și fumul se ridica dansând
cu formele tale
și mula atât de perfect
pe gândurile mele
că mi se părea că-ți simt inima
pulsând în buricele degetelor...
și, Doamne, cu câtă sete trăgeam din ea
de parcă te-aș fi respirat în mine!
de Gabriela Mimi Boroianu
17.12.2016